

De wijkbureaux moeten het centrum zijn van het sociale werk in de betrokken wijk; aan deze bureaux zijn, behalve het wijkhoofd en een aantal vrijwillige onbezoldigde krachten, een of twee maatschappelijke werksters verbonden, die de gezinnen bezoeken. Onder de cursussen zijn de naaicursussen het belangrijkste; zij worden een- of meermalen per week gehouden in het wijkbureau. De opvoedende kracht, welke van den cursus uitgaat, is niet te onderschatten. Ook het jeugdwerk neemt steeds een belangrijke plaats in; in enkele centra zijn jeugdbibliotheken, postzegelbeurzen en samenkomsten voor handenarbeid of oefeningen in de buitenlucht opgericht (G. TH. GEVERS DEYNoot, *Tijdschr. v. maatsch. werk*, no. 6, 1947).

VACCINATIE TEGEN POKKEN NA DE TOEPASSING DER INENTINGSWET IN DE STAD UTRECHT EN DE PROVINCIES UTRECHT EN OVER-IJSSEL. — Het *Tijdschr. v. sociale geneesk.*, no. 18, 1947 bevat artikelen van den geneeskundig inspecteur der Volksgezondheid, dr. G. D. HEMMES en van den directeur van de G.G. en G.D. te Utrecht dr. R. E. WIERINGA over de resultaten der Inentingswet 1939. Deze wet (van 22 December 1939) trad in April 1940 in werking; er werd weliswaar geen dwang tot vaccinatie opgelegd, maar de ouders van kinderen beneden de 2 jaar werden gedwongen zich rekenschap te geven of zij hun kinderen al dan niet tegen pokken zouden laten inenten. In Utrecht wordt aan ieder die de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent over een kind in de maand waarin dit kind de leeftijd van 4 maanden bereikt, een bericht gezonden, waarbij op de verplichtingen ingevolge de wet wordt gewezen. De ouders die niets deden (niet lieten inenten en geen verklaring inzonden) worden bij een commissie ontboden, met als resultaat, dat vele opgeroepenen alsnog hun kind laten vaccineren. Het aantal commissievergaderingen bedroeg in 1946 20. In 1940 werden 996 kinderen ingeënt, in 1946 2488, van wie slechts 54 boven de 2 jaar. Over het algemeen valt het grootste aantal vaccinaties in de maanden Mei en Juni. Op een aantal geboorten van 3498 in 1945 werden 2480 vaccinaties verricht, of 71 pCt. der pasgeborenen werden gevaccineerd, hetgeen een fraai resultaat mag worden genoemd.

Ook de oprichting in 1937 van provinciale commissies tot bevordering van vrijwillige inenting beneden de leeftijd van 2 jaar, bestaande uit practiserende artsen en de geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid, heeft haar nut afgeworpen. Het aantal vaccinaties bij 0- en 1-jarigen was in Utrecht en Overijssel in 1939 vijfmaal zo groot als in 1936. In steeds meer gemeenten namen de vaccinaties toe. Toen de Inentingswet in werking trad werden de commissies nog eenmaal actief door in 1941 aan de burgemeesters circulaires over de stand van het vaccinatievraagstuk te zenden, met verzoek een exemplaar uit te reiken aan ouders die, gevolg gevend aan een oproeping, voor de burgemeester verschijnen. In 1936 werden 20427 kinderen levend geboren, 636 0- en 1-jarigen en 962 oudere kinderen werden gevaccineerd, in 1939 waren deze cijfers 21348, 3370 en 974, in 1940 21946, 8213 en 646, in 1941 21947, 15445 en 443, in 1946 35055, 13611 en 436. Reeds in 1940 was dus de invloed van de nieuwe wet duidelijk merkbaar, doch in 1943 begon een daling, die zich in 1944 en 1945 voortzette. De oorzaak dezer daling is niet gemakkelijk te verklaren. HEMMES meent, dat het aanbeveling verdient de herinnering aan de ouders en de gelegenheid om het kind te laten inenten kort op elkaar te laten volgen, bij voorbeeld 4 of 5 dagen, zodat de ouders dan nog tijd genoeg hebben om hun huisarts over de voorgenomen vaccinatie te raadplegen.

E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen



BRANDSTOFFEN VOOR ZIEKEN

Van 1 November 1947 af kunnen voor zieken wederom extra brandstoffen worden aangevraagd op formulier MD 133-04. Voor deze verstrekking blijft van kracht

de regeling, zoals deze vermeld wordt op blz. 48 van het oude ziekenvoedselboekje (3e druk).

's-Gravenhage, 25 October 1947

C. BANNING

*Geneeskundig hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid*

ARTSEN NAAR INDIË

In het *Tijdschrift* van enige weken geleden las ik het ingezonden stuk „Artsen voor Indië”. Ik werd daarin getroffen door de opmerking, dat momenteel in het buitenland artsen worden aangeworven. Ik weet niet, van welke instantie deze werving uitgaat; het lijkt mij echter niet verantwoord om nu, terwille van de opheffing van een tijdelijk tekort, buitenlandse artsen aan te werven, terwijl over enige jaren de dan en masse van de Universiteit komende jonge Nederlandse artsen een zware struggle for life zullen hebben te voeren. De tegen die tijd tevens te verwachten demobilisatie van talloze officieren van gezondheid verscherpt deze situatie nog ten zeerste. Moge men zich derhalve ernstig beraden, alvorens aan buitenlanders te verzoeken in Indië of Nederland de geneeskundige praktijk te komen uitoefenen.

Oegstgeest, 19 October 1947

H. J. VAN HEYST, *med. cand.*

BERICHTEN



BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — 'S WERELDS GEZONDHEIDSORGANISATIE. Drie wolkjes hingen er volgens de *Lancet* (II, 474, 1947) over de vergadering der Interim-Commissie in September 11. te Genève gehouden. In de eerste plaats hebben te weinig landen het handvest geratificeerd, zodat de permanente organisatie nog niet mogelijk is; in de tweede plaats geven de financiën enige zorg, en ten slotte kunnen de politieke moeilijkheden in de wereld niet geheel zonder invloed blijven. Over de plaats van de eerste Assembly was groot meningsverschil, dat ten gunste van New York of een stad in Canada werd beslist. De volgende vergadering van de Interim-Commissie zal in Januari te Genève worden gehouden.

Van de behandelde onderwerpen noemt de berichtgever de voortzetting van de taak van het Office international d'hygiène publique te Parijs, de immuniteitsreactie bij koepokinenting, postvaccinale encephalitis, alcoholisme, rattenbestrijding aan boord van schepen, quarantaine-moeilijkheden, malaria, tuberculose en „biologische standaardisatie”.

De Field Services afdeling rapporteerde over de opleiding van sanitair personeel en epidemiebestrijding in China, Griekenland, Italië; geneeskundige verbinding-ambtenaren zijn in Boedapest, Wenen en Warschau werkzaam. Een groot aantal fellowships is toegekend, vier landen zijn van geneeskundige literatuur voorzien en de rondreis van een Amerikaans-Zwitserse onderwijscommissie in Oostenrijk was een succes. Voortzetting van dit werk in 1940 heeft de UNRRA door toekenning van 1.5 miljoen dollars verzekerd.

— CONGRES VAN LEPROLOGEN. Het eerstvolgende internationale congres, dat georganiseerd wordt door de International Leprosy Association, zal van 3 tot 10 April 1948 te Havannah bijeenkomen. Het secretariaat is gevestigd te Londen: dr. E. MUIR, 167 Victoriastreet.

ARGENTINIË. — NIEUW INSTITUUT. Te Cordoba is uit particuliere middelen een instituut voor geneeskundig onderzoek gesticht. In de eerste plaats staan endocrinologie en physiologie van de bloedsomloop op het programma (*Schweiz. med. Woch.*, 1046, 1947).

AUSTRALIË. — ACHTERLIJKHEID VAN KENNIS DER GENEESKUNST. De *Medical Journal of Australia* onderwerpt de stand van de geneeskundige kennis van vele